

Adventni koledar 2020: 10. DAN (8. 12. 2020)

Kajti pri Bogu ni nič nemogoče... (Lk 1, 30)

ZDRAVILNO JABOLKO

Živel je kralj, ki je imel tri sinove. Bil je že zelo star in začele so ga zapuščati moči. Nekega dne je močno zbolel. Poklicali so najboljše zdravnike iz kraljestva, da bi ga pozdravili, a nihče ni vedel, kako naj mu pomaga.

Ko so vsi zdravniki odšli, pa se je pred bolnikovo posteljo skrivnostno pojavil berač. Bolnik ga ni bil prav nič vesel, saj je mislil, da je prišel prosjačit. Berač pa mu je zaupal, da pozna zdravilno jabolko, ki bo zagotovo ozdravilo težko bolezen. Kralj mu mora le zaupati in poslati svoje sinove po svetu, da poiščejo to zdravilo, sicer mu bo odbila zadnja ura. Še preden je kralj utegnil vprašati, kje je tisti vrt, na katerem raste zdravilno jabolko, je prišlek izginil.

Kralj se je zamislil in čez nekoliko časa res k sebi poklical svoje sinove. Povedal jim je, da njegovo življenje še ni končano in da ga lahko ozdravi le zdravilno jabolko. Naročil jim je, naj gredo po svetu in ga poiščejo. Obljubil jim je tudi nagrado: najditelj bo postal novi kralj.

Starejšima sinovoma to ni bilo všeč, kajti nista bila vajena potovati. Rajši sta se zabavala po veselicah. Najmlajši sin pa se je razveselil, ko je slišal, da oče še ne bo umrl.

Istega dne so se vsi trije odpravili na pot: vsak v svojo smer. Minilo je več tednov, ko je najstarejši sin prišel v deželo, kjer ni bilo nobenega človeka. Gledal je s hriba naokrog, pa ni videl nobene hiše, nobene vasi. Začuden je stopal dalje, ko je videl, da mu naproti prihaja šepav človek. Bil je berač.

Kraljevi sin je hotel prevzetno mimo njega, ta pa ga je lepo prosil za majhen dar. Sin mu je vrgel kovanec, berač pa ga je zaprosil še za kos kruha, saj je bil zelo lačen. Kraljevič mu ga ni hotel dati, ga je pa vprašal, če morda ve, kje lahko najde vrt z zdravilnim jabolkom. Berač mu je povedal za pot in ga opozoril, da mora jabolko urno odtrgati in odhiteti ven iz vrta. Namesto zahvale se je mladenič smejal temu nasvetu in se odpravil dalje.

Po zelo dolgi poti je naposled le prišel do velikih vrat, jih odprl in stopil na vrt. Drevesa ni bilo nobenega, le sredi vrta je zelenela ena sama samcata jablana. Okoli nje pa je na gredicah raslo na tisoče zelo lepih cvetlic. Opojen vonj se je širil vsepovsod. Kraljevi sin je počasi stopal k jablani. Sadja ni bilo na njej, samo na eni, daleč k tlom pripognjeni veji je viselo lepo rdeče jabolko.

Kraljevič ga je utrgal in ga radoveden ogledoval od vseh strani. Sadež ni bil na pogled prav nič drugačen od jabolka, ki jih je bil vajen. Ko je tako stal pod drevesom, ga je nenadoma obšla težka utrujenost. Ulegel se je na trato, tedaj pa se mu je približal človek. Kraljevič je prepoznal berača. Ta se je pripognil k fantu in mu iz roke vzel jabolko. Vrnil ga je na jablano, iz nje pa odtrgal majhno vejico, s katero se je dotaknil kraljeviča. Fant se je spremenil v črnega vrana. Ker ni ubogal nasveta, ni bil vreden, da prinese očetu darilo, in je moral do dneva rešitve ostati ptič.

Tri dni pozneje je šel po isti poti drugi sin. Njemu se je dogodilo povsem enako kot prvemu.

Še tri dni pozneje je bil na isti poti najmlajši sin. Tudi njemu je naproti prišel berač. Beraču ni bilo treba prositi za dar, kajti kraljevič mu je kar sam od sebe vrgel zlatnik in mu izročil še kos kruha, saj je menil, da je mož zagotovo lačen. Berač se mu je zahvalil in mu povedal, da je na pravi poti. Spodbudil ga je, naj pohiti, ker mora oče dobiti zdravilno jabolko še preden bo vzšla luna, sicer bo prepozno. Če zamudi, se bo slabo godilo tudi njemu in njegovima bratoma.

Te besede so kraljeviču dale novo moč. Kmalu je prispel do vrta in stopil vanj. Čeprav so bile cvetlice čudovite in dišeče, je fant pogumno odhitel k jablani. Odtrgal je jabolko in takoj hotel oditi, kakor mu je naročil berač. Toda tudi njegova glava je postala težka in noge utrujene. Že je hotel leči pod drevo. Tedaj pa je nekaj zašumelo nad njim. Ko se je ozrl kvišku, je zagledal dva vrana. Spomnil se je, da bi to lahko bila njegova brata. Vsa utrujenost ga je v hipu minila in z jabolkom v roki je brž stekel z vrta. Zunaj mu je naproti prišel berač in ga pohvalil, da mu je uspelo. Mladeniču je izročil vejico.

Kraljeviča se spet lotila utrujenost, ki se ji tokrat ni mogel ubraniti. Zaprl je oči in zdelo se mu je, da ga je berač prijel okoli pasu in z njim poletel. Mračilo se je že, ko se je končno prebudil. Pred seboj je zagledal očetov grad. Sprva je najmlajši sin mislil, da se mu je vse skupaj samo sanjalo. Ko pa je zdravilno jabolko zagledal v svoji roki, je pohitel k očetu v grad.

V trenutku, ko je kralj jabolko pojedel, je vstal iz postelje čvrst in zdrav. Kraljevič pa je odhitel iz gradu. Pred njim je bila še ena naloga, ki jo je moral izpolniti po beračevem naročilu. Priletela sta dva vrana in sedla predenj na tla. In glej čudo: komaj se ju je dotaknil z vejico, že sta pred njim stala njegova brata.

V gradu je zavladalo veliko veselje, najmlajši sin pa je postal očetov naslednik. (Prirejeno po slovenski ljudski pravljici.)

Starejša sinova sta bila gotovo nekoliko potrta, ko sta videla, da je najmlajšemu uspelo to, kar onadva sploh nista pričakovala. Zakaj je najmlajšemu uspelo, njima pa ne? Kaj nas ta zgodba uči? Tudi, če se kdaj znajdemo v nečem težkem, ne smemo obupati, kajti Jezus je z nami in nam obljublja, da bo poskrbel za nas tako, da bo najboljše.

IZZIV ZA JUTRIŠNJI DAN: Ko ti bo težko, se spomni na Jezusa. Najprej se zahvali za izziv, ki je pred teboj, potem pa ga prosi za pomoč. Če ti bo ta izziv pretežak, naj prosijo zate tvoji domači.

